

### [Fløtkjær.]

mere effektivt Maade end denne griber ind i hele Befolkningens daglige Liv. Det er en Lov af vidtrækkende Betydning, en Lov, hvis Fortolkning har afgørende Betydning saavel for Forbrugerne som for de Mennesker, der har deres Erhverv inden for Handelen.

Vedrørende de Ændringer, som indeholdes i Forslaget om Lovens Forlængelse, skal jeg ikke komme ind paa Enkeltheder; dem har den højtærede Minister udmærket redegjort for. Men man kan vel i al Korthed sige om denne Lov, at den som sit Hovedformaal har at sørge for, at ingen erhvervsdrivende faar Ret til at udnytte en Nødsituation som den nuværende til at skaffe sig urimelige Indtægter paa Forbrugernes Bekostning; og stort set maa man vel ogsaa sige, at Loven, saa godt som Forholdene har tilladt det, har opfyldt sin Mission. Det kan dog ikke forhindre, at der kan være Uenighed om denne Lov mellem Forbrugerne og Erhvervsinteresserne. Forbrugerne mener i en Række Tilfælde at kunne ønske en større Beskyttelse, en skarpere Lov, medens man ofte fra Handelens Side har paaberaabt sig, at Loven kunde føre til for haarde Foranstaltninger. Man maa imidlertid slutte sig til den Opfattelse, at Prisloven hidtil har haft Held til at klare en uhyre vanskelig Opgave. Lovens Værdi staar og falder i Virkeligheden med den Praksis, som til daglig udøves ved dens Administration gennem de Organer, der er beskæftiget hermed. Ikke mindst vedrørende § 8 kan der være og har der til Tider været nogen Usikkerhed. Her har Administrationen maattet sætte ind og sætte Tingene paa Plads, og den har i de allerfeste Tilfælde efter min Opfattelse gjort det paa en tilfredsstillende Maade. Der er imidlertid Forhold — det kan ikke undgaas inden for et saa stort Omraade —, hvor man kan være usikker med Hensyn til den rigtige Fortolkning, hvor man i hvert Fald kan være uklar med Hensyn til, i hvilket Omfang Lovens § 8 opfylder sit Formaal. Det var derfor oprindeligt min Mening at ønske Lovforslaget henvist til Behandling i et Udvalg, men efter at have faaet Tilsagn fra den højtærede Handelsminister om, at jeg kan faa en Forhandling om visse Spørgsmaal, der interesserer mig, skal jeg fralade dette Ønske og paa min Gruppes Vegne anbefale det høje Ting at vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det her foreligger.

**Thisted Knudsen:** Alle er enige med den højtærede Handelsminister i, at Loven om

Priser under de nuværende økonomiske Forhold er et nødvendigt Led i Landets hele Politik. Den aftagende Varemængde og den tiltagende Pengemængde vilde efter almindelige økonomiske Love have medført en voldsom Prisstigning. Vi kender Følgerne af en saadan Prisstigning. De vilde være Ødelæggelse af Landets økonomiske Liv og et økonomisk Sammenbrud af uanet Rækkevidde. Paa Baggrund af denne Situation erkender man altsaa Nødvendigheden af Prisloven og gør det ogsaa fra Handelens Side, selv om denne Lov strider imod Handelens hele Væsen og hindrer rigtig Udfoldelse af Købmandsskab.

Der findes næppe nogen anden Lov, der tillægger Administrationen saa vidtrækkende Beføjelser, som Tilfældet er her. Det skal erkendes, at Administrationen har meget store Vanskeligheder at kæmpe med, ja, at man i Virkeligheden stiller overmenneskelige Krav til dens Hurtighed og rigtige Afgørelse. Men netop fordi den er af saa omfattende Karakter og saa dybt indgribende i det private Erhvervslivs Forhold, er det af stor Nødvendighed, at man i saa høj Grad som overhovedet muligt drager de private Erhverv ind i denne Administration. Mit Parti maa derfor ogsaa hilse med Tilfredshed, at den højtærede Handelsminister ved dette Forslag har søgt at drage de private Erhverv endnu længere ind i Administrationen. Det gælder Tilføjelsen til § 8, nemlig 4de Stykke, der behandler Spørgsmaalet om Begrænsning af Avancen gennem Fastsættelse af Bruttoavancen. I dette Tilfælde skal der finde Forhandlinger Sted med Erhvervene. Det samme gælder Bestemmelserne i § 13, 2det Stykke, der vedrører Prisstop. Hvis saadanne Prisstop skal forlænges ud over 3 Maaneder, skal Priskontrolraadet føre Forhandlinger med de Erhverv, der berøres af Prisstopbestemmelserne. Det er nu engang saadan, at Erhvervene har Kendskabet og Erfaringen; derfor er det rigtigt, at dette lovfæstes, og lovfæstes paa den Maade, at der staar, ikke, at man *kan*, men at man *skal*. Netop Ordet „skal“ giver efter min Opfattelse Erhvervene den rette Stilling over for Priskontrolraadet. I øvrigt maa Prisstop have en saa kort Varighed som vel muligt. Der har været en vis Tilbøjelighed hos de prisregulerende Myndigheder til at lade Prisstop løbe for længe. Det er muligt, at det, som den højtærede Handelsminister fremhævede — jeg tror det var i Folketinget —, i visse Tilfælde er praktisk at forlænge et Prisstop, men i al Almindelighed maa det være saadan, at Prisstop er en